

РЕШЕНИЕ

№ 3055

гр. София, 07.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 10.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6930** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 118 от КСО.

И. С. Р. не е доволен от Решение № 229/ 06.04.2011г. на директора на ТП на НОИ - СУСО, в частта му, с която е потвърдено разпореждането, издадено по пенсионната преписка на жалбоподателя № [ЕГН]/7 от 14.01.2011 г. на ръководител ПО при СУСО в частта му, с която е отказано изплащане на добавка по § 5, ал. 3 ПЗР на КСО.

В жалбата е изложено, че Р. е пенсионер от 20.03.2003 г., до когато работил като учител в СПТУ по строителна механизация. Към визирияния момент при навършване на 62 години и натрупване на 100 точки работодателят задължително пенсионира учителите. След 20.03.2003 г. оспорващият продължил да упражнява учителската професия до 08.08.2010г., към която дата учителският му стаж е 32 години и 20 дни. През този период ежесечно от заплатата му се удържали вноски за учителски пенсионен фонд. Осигурителният орган отказал индексирание на пенсията на 0,2 % от основния ѝ размер. Искането до съда е за отмяна на решението в засягащата Р. част, като бъде разпоредено пенсията му да бъде индексирана със законоустановения размер при наличен 30 - годишен учителски стаж. В подкрепа на искането за отмяната му пълномощникът на Р. е депозирал подробно писмено становище.

Ответникът – директорът на Столично управление „Социално осигуряване”, представляван от юрисконсулт П., счита жалбата за неоснователна по съображения, че предпоставките по § 5, ал. 3 ПЗР на КСО следва са налице едновременно към датата на отпускане на пенсията. Според ответника задължителни елементи за претендираното от Р. право са той да е придобил право на пенсия при условията на § 5, ал. 1 КСО, но да не

се е ползвал от това си право, а да се е пенсионирал при условията на чл. 68, ал. 1 КСО. Но в разглеждания случай към датата на отпускане на пенсията - 20.03.2003 г., Р. не отговаря на изискванията на § 5, ал. 1 ПЗР КСО в частта ѝ относно 30 години учителски стаж. В чл.19, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж е посочен моментът, към който следва да се преценява дали са спрямо молителя предпоставките по § 5, ал. 1 от ПЗР на КСО – и това е датата на освобождаване от учителска длъжност.

От фактическа страна се установява:

С разпореждане от 17.09.2003 г., издадено Ръководител ПО при СУСО е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на И. Р. с начална дата 20.03.2003 г. при навършени 62 години и сбор от осигурителен стаж и възраст 100 точки. Пенсията е отпусната при 38 години 7 месеца и 17 дни от трета категория труд, от които учителски трудов стаж 24 години 8 месеца 2 дни и се изплаща от фонд Пенсии. Пенсията е ежегодно осъвременявана по силата на чл. 100 КСО, както и преизчислявана по реда на чл. 21, ал. 1 НПОС въз основа на придобит след пенсионирането осигурителен стаж в периода 20.03.2003 г. - 22.03.2010 г. /7 години и 2 дни/

Началото на разглежданото административно производство е поставено на 11.01.2011 г., когато жалбоподателят се обърнал към осигурителния орган с искане за преизчисляване на пенсията по реда на чл. 21, ал. 2 НПОС въз основа на осигурителен стаж и възраст, придобити след пенсионирането и отпускане на добавка по § 5, ал. 3 ПЗР КСО за 32 години учителски стаж. Осигурителният стаж и осигурителният доход обхващат времето от 23.03.2010г. до 08.08.2010 г. /4 месеца и 16 дни/ като придобитият в този период стаж също е учителски.

С пункт 1 от разпореждане от 14.01.2011 г. длъжностно лице по чл. 98 КСО преизчислява пенсията по реда на чл. 21, ал. 2 НПОС; отказва изплащане на добавка по § 5, ал. 3 ПЗР КСО /пункт последен/ по съображения, че не са налице предпоставките по цитираната норма, както и че не приема стажа в периода 17.07.1978 г. - 20.10.1984 г. за учителски /изречение последно/.

Р. оспорил акта пред ръководителя на СУСО на 14.03.2011 г., поддържайки, че е работил като учител от 17.07.1978г. без прекъсване независимо от пенсионирането си през 2003 г., като до окончателното напускане на работа на 07.08.2011 г. /изписването на годината съдът възприема като очевидна неточност, касае се за 2010 г./ учителският му стаж е около 33 години, като през целия период е плащал вноските към УПФ. Не е упражнил правото си на ранно пенсиониране.

С решение № 229/ 06.04.2011 г. на ответника жалбата е приета за неоснователна срещу частта от разпореждането, обективираща отказ да бъде изплащана добавка по § 5, ал. 3 ПЗР на КСО. С протоколно определение по адм. дело № 9103/ 2011 г. на настоящия състав на АССГ е възстановен срокът за обжалване на акта във визираната част.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решение № 229/ 06.04.2011 г. е издадено от компетентен орган –директор на Столично управление „Социално осигуряване” пред който, като ръководител на териториално поделение на НОИ, се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а” от и който съгласно чл. 117, ал. 3 от кодекса се произнася с решение по тези жалби. Спазена е формата по чл. 117, ал. 5 от КСО вр. чл. 59 от АПК - съдържат се необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за

издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му. Не са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила. Решението е издадено след надлежно сезиране, като са обсъдени доводите на оспорващия и доказателствата в преписката.

По делото няма спор за факти - Р. е пенсиониран при условията на чл. 68, ал. 1 КСО, считано от 20.03.2003 г. към която дата е имал 24 години, 8 месеца и 2 дни учителски стаж; Продължил да полага труд на същата длъжност и до 08.08.2010 г. учителският му стаж е 7 години, 4 месеца и 18 дни, през който период е внасял нормативноустановените вноски в УПФ.

Позицията на Р. е, че добавката по § 5, ал. 3 ПЗР КСО му се следва независимо от обстоятелството, че пенсионирането е сторено поради навършване на осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 68 КСО - аргумент в подкрепа на извода се черпи от редакцията на § 5, ал. 3, която предвижда, че на пенсионираните при условията на чл. 68 КСО се изплаща пенсия от фонд Пенсии и добавка от УПФ всеки месец, за които има осигурителна вноска във фонда след навършване на възрастта по ал. 1 - т.е. 30 години учителски стаж. Според жалбоподателя условията за даване на добавката са три - пенсиониране в хипотезата на чл. 68 КСО без оглед на факта дали учителят е ползвал правото си на по - ранно пенсиониране; наличие на 30 години учителски стаж, за целия период на признат учителски стаж без значение дали е положен преди пенсионирането или не да е внасял и съответните вноски към УПФ.

С разпоредбата на § 5, ал. 1 ПЗР на КСО законодателят е регламентирал правото на по - ранно пенсиониране по отношение на определена категория лица - учителите, като е постановил, че те придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и за възраст 3 години по - рано от възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО и учителски осигурителен стаж, както следва: 1. до 31 декември 2011 г. - 25 години за жените и 30 години за мъжете; 2. от 31 декември 2011 г. осигурителният стаж по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца до достигане на 28 години за жените и 33 години за мъжете. Както бе посочено, към датата на заявлението за отпускане на пенсията Р. е навършил 62 години, но не е имал 30 години учителски осигурителен стаж.

Съгласно § 5, ал. 3 ПЗР КСО (редакция изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 и се пенсионирали при условията на чл. 68, ал. 1, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от учителския пенсионен фонд в размер 0,2 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след навършване на възрастта по ал. 1. Релевантни за правото на добавка към пенсията са следните кумулативни условия - да е придобито право на пенсия по реда на § 5, ал. 1; лицето да се е пенсионирало при условията на чл. 68, ал. 1 КСО. Претенцията е към осигурителното плащане от фонд Пенсии да се изплаща добавка в размер 0,2 % за всеки месец, за който е направена вноска във фонда. Граматическото тълкуване на нормата /съюзът "и", различните глаголни времена - "са придобили", "се пенсионирали"/ показва, че персоналният ѝ обхват включва учители, които са имали право на ранно пенсиониране, но не са се ползвали от него /а се пенсионирали при навършване на възрастта по чл. 68, ал.1 КСО/. Това изискване не е изпълнено спрямо Р., тъй като към датата на заявлението за отпускане на пенсия той няма учителски стаж по § 5, ал.1 т. 1 КСО - 30 години. Изводът се подкрепя от логическото тълкуване на разпоредбата -

месечната добавка от 0,2 % е платима за месеците, за които за сметка на лицето са правени осигурителни вноски в учителския пенсионен фонд след навършване на възрастта по § 5, ал. 1. - последният израз е относим именно към възрастта /3 години по рано от тази по чл. 68, ал. 1 КСО/, а не към осигурителния стаж, положен на учителска длъжност. При този анализ се налага извод, че последващото придобиване на учителски осигурителен стаж не рефлектира върху правото на спорната добавка. Въпросът съответства ли разглежданата регламентация на принципа на справедливостта - лицата, които не са отговаряли на изискванията по § 5, ал. 1 ПЗР КСО към датата на отпускане на пенсията да бъдат лишени от добавката за периода след придобиване на 30 години учителски стаж, не може да бъде разрешен в рамките на настоящето производство. Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му - чл. 142, ал. 1 АПК вр. чл. 14 ЗНА. По изложените съображения съдът приема, че оспореният административен акт не страда от порока материална незаконосъобразност. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. С. Р. срещу Решение № 229/ 06.04.2011г. на директора на ТП на НОИ - СУСО, с което е потвърдено разпореждане, издадено по пенсионната преписка на жалбоподателя № [ЕГН]/7 от 14.01.2011 г. на ръководител ПО при СУСО, в частта му, с която е отказано изплащане на добавка по § 5, ал. 3 ПЗР на КСО. РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи на страните.

СЪДИЯ :